

malih in velicah, ki delajo za-nje med ljudstvom in žal, da ne brez uspeha. Konservativna stranka pa je prišla še le sedaj na misel, da je tudi njej treba tacih listov in vsled tega že ima ona sedaj v Parizu veliko tiskarno, v kateri se tiska dvoje velicah in več manjših listov. Dobro, če že le ni prepozno.

Angleško. Smrt je tudi na Angleškem žela in je tokrat segla na visoka mesta, kajti umrl je vojvoda Clarénce, unuk kraljice Viktorije in najbrž nje naslednik, še le v 28. letu svojem in pa kardinal Manning v 87. letu svoje dobe. Manning je imel največjo veljavo pri delalcih, nekaj, kar je bilo za vlado veliko vredno.

Nemško. Načrt za novo šolsko postavo je predložil v drž. zboru minister grof Zedlitz, ali liberalci je niso veseli, ker bi bila poslej šola še bolj pod cerkveno oblast, pa tudi katoliki ne, ker se načrt ozira premalo na-nje, izlasti po onih krajih, kjer so oni v manjšini, lutrovci pa v večini. Cesar Viljem želi, da postane iz načrta prej ko prej postava ter upa, da bode po njej šola bolja. Se ve, da še postava sama ne naredi šole dobre.

Rusko. Da pokliče car generala Gurko iz Varšave, to se ne prtrjuje; poljsko ljudstvo bi se gospoda rado izne bilo. — Za stradajoče kmete pobira se sedaj po vseh pokrajinah obširne države.

Bolgarsko. Govorica noče utihniti, da je bila zarota med častniki zoper kneza Ferdinanda in ministra Stambulova, ali ministerstvo ji je prišlo na sled še o pravem času.

Srbsko. V skupščini je sklenil klub liberalcev spraviti ministerstvo v zadrego zavoljo kraljice Natalije, češ, da vlada ni imela pravice na to, da izžene mater kralja iz dežele.

Turško. Ustaja v Yemenu je zoper tursko vlado trpela dolgo, a sedaj je polehla in nič se ne izve, kaj je vlada storila z jetniki. Brž ko ne jim ni prizanesla, to pri njej ni navada.

Za poduk in kratek čas.

Kúgá pa imáte?

(Šaljivi prizor.)

Resnična prigodba; dogodila se je svoje dni v Ljubljani. Današnji dan preprežen je ves svet z veliko železno kačo. Luka Matija žvižga skoro po vséh kotih in krajih sveta ter prevaža z neverjetno hitrostjo ljudi in blago, iz enega kraja v drugi kraj sveta. Svoje dni pa je bilo to drugače. Vozniki so noč in dan prevaževali blago, po trdih in po nekaterih krajih celo slabih, garastih cestah. Bilo je to ob času, ko še Jurij Štefanovič ni železne kače iznašel in svetu pokazal. Po vséh večjih krajih so bile ceste speljane, da so mogli ljudje dobivati, kar so potrebovali. Ali to je bilo dokaj počasno in težavno; ljudje so imeli sicer več denarja, kako sedaj, pa niso mogli dobiti hitro živeža, ali kar so družega potrebovali.

Ljubljana je takrat bila, kakor je tudi sedaj, središče obrta. Od vseh stranij so po belih cestah dovažali in odvažali blago, največ iz Trsta, pa tudi od nas iz Štajarja, od Celja po Savinjski dolini, proti Vranski in potem skozi »črni graben« proti Ljubljani, koder je še današnji dan speljana lepa gladka cesta, toda polovica manj vozov se tare po njej, kakor se je svoje dni.

Bilo je lepega poletnega večera. Vozniki so utrujeni dohajali v Ljubljano ter se zbirali v krčmah, k večerji in potem k počitku.

Ob cesti, ki iz Štajarkega v Ljubljano pripelja, v

mestu stala je velika krčma. Tudi v njej bilo je dosti gostov, a največ voznikov, došlih od te strani. Odvečerali so že bili ter se počasi spravljali k počitku v hlev, kajti ležali so vozniki večji del le po hlevih, ker so imeli pri živini opravke in pa, ker so jutraj zgodaj ustali in odrinili naprej.

Prihajali so tedaj skozi velika hlevska vrata ter polegali po slami in senu. Bili so med njimi tudi Kranjci, kateri so drugo jutro odrinili proti Štirski. In med njimi je bil eden, kateri je imel navado, da je v spanju glasno govoril in upil, kar se mu je kje sanjalo.

Trudni vozniki kmalu vsi zaspijo, h krati jih prebudi iz sladkega spanja vpitje: Primité ga, drzité ga, kráv je kráv je (t. j. kradel je). Prestrašeni in zmamljeni planejo vozniki po koncu in letajo po hlevu semtertje za orodjem, da bi odgnali ali vjeli tatú; eden zgrabi vile, drugi zopet kaj družega, kar pač more kateri dobiti ter iščejo tatú.

Vsled hrupa in ropota prebudi se tudi oni. Ko pa vidi vse po koncu, mane si oči in zaspano vpraša:

Kúgá pa imáte?

Franc Kresnik.

Smešnica. »Lisica«, uči učitelj v šoli, »lisica in pes sta si po životu v rodu, vendar pa se lisica razločuje od psa in ali veste, otroci, po čem?« »Po svojem dolgem repu«, oglasi se Grilčev Mihec iz klopi. »Kaj pa«, vpraša učitelj na dalje, »kaj, če si lisica kje rep odgrizne, ako se ujame kje v pasti za-nj?« »Tedaj pa«, odvrne Julčev Jurče, »tedaj pa po tem, da repa nima.«

Razne stvari.

(Imenovanje.) Vodja okr. finančne uradnije v Mariboru, g. L. Russbacher je postal višji finančni svetovalec in g. Simon Goričnik, vodja nove uradnije za določevanje pristojbin pri isti uradnji, pa je postal finančni svetovalec.

(Narodni dom.) Slov. posojilnica v Mariboru je kupila na ugodnem prostoru torišče za »Narodni dom« in če Bog da, dobimo v nekaterih letih lepo poslopje, v katerem najdejo rodoljubna naša društva primerno zavetje.

(Častni občan.) Občina sv. Marjeta na Pesnici je imenovala g. J. Vraz, nadučitelja v pokoji, za častnega občana. G. nadučitelj je bil od leta 1844 do 1880 v službi odgojevalca tamošnje mladine.

(»Bralno društvo«) pri Kapeli blizo Radgone bode imelo v nedeljo t. j. dne 31. januarja t. l. popoldne ob treh v šolskih prostorih občni zbor. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika in knjižničarja. 3. Poročila blagajnika. 4. Vpisovanje novih udov. 5. Razni nasveti. Vspored veselice, katera se vrši v nedeljo, dne 14. februarja, se bode pozneje v »Slov. Gospodarju« objavil. Vse društvenike in druge domoljube uljudno vabi k občnemu zboru, kakor tudi že zdaj k veselici.

(Deželna trsovnica) v Pišecah — ne hiralnica, kakor je stalo v zadnjem našem listu — stoji na zemljišči barona Moscon. O njej se nam piše iz nova, da stoji na dobrem torišči in da ne stane nič toliko denarja nje obdelovanje, kakor se računani v dopisu iz Brežic.

(Zdravnik) dež. hiralnice v Vojniku je postal dr. Anton Žizek in ostane okrajni zdravnik v Vojniku.

(Poslanstvo.) G. Dr. Jož. Kokošinek, poslanec za Maribor in tov., biva brž redko na Dunaji ali pa se pri glasovanji izmuzne iz hiše. Tudi pri glasovanji za trgovinske pogodbe ga ni bilo v drž. zboru.